

Paul van Loon

HET GROTE BOEK van kleine vampiers

Tekeningen Hugo van Look

Leopold / Amsterdam

Bang voor vampiers

Veel te eng

Rik ligt op de bank met een boek.
Het boek heet: *Vampier in de school*.
Gijs zit op de grond.
Hij leest ook een boek.
Het heet: *De reus van Mikkie*.
Maar het is veel te dun.
Gijs heeft het nu al uit.
Hij kijkt naar het boek van Rik.
Dat is lekker dik, denkt Gijs.
Zo te zien is het ook spannend.
Rik heeft er rode oren van.
'Is dat een mooi boek, Rik?' vraagt Gijs.
'Mag ik het ook lezen?
Ik heb zin in een dik boek.'
Rik lacht keihard.
'Dit is een griezelboek.
Dat is niks voor jou.
Veel te eng voor kleintjes.'
'Waar gaat het over?' vraagt Gijs.
Rik zet grote ogen op.

Hij trekt een eng gezicht.

‘Vampiers.

Een soort geesten met een spierwit gezicht.

Ze hebben lange hoektanden.

Daarmee bijten ze in je nek.

Want vampiers zijn dol op bloed.’

‘O,’ zegt Gijs.

‘Ben jij bang voor vampiers?’

‘Natuurlijk niet,’ zegt Rik.

‘Ik ben groot.

Ik ben nergens bang voor.

Bovendien bestaan vampiers niet echt.’

‘Weet je dat zeker?’ zegt Gijs.
Rik wordt boos.
‘Zeur niet zo.’
Hij gooit een kussen naar Gijs.
‘Ga toch weg, krielkip.
Laat me met rust.
Ga met blokken spelen.’
Boos loopt Gijs het huis uit.
Hij gaat onder de appelboom zitten.
Stomme Rik, denkt hij.
Doet altijd of ik een klein kind ben.
‘Hé, Gijs, waarom kijk je zo boos?’

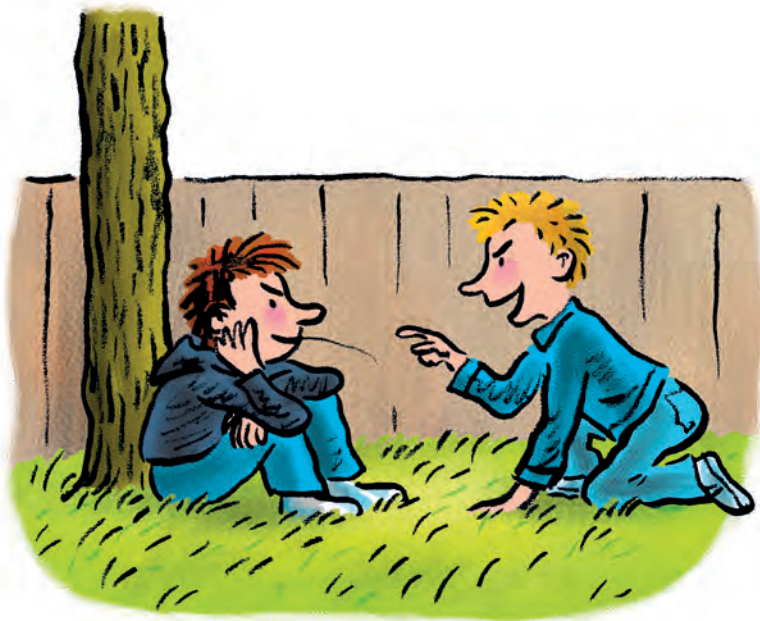

Kees klimt over het hek.
Kees is de beste vriend van Gijs.
'Rik is weer eens gemeen,' zegt Gijs.
'Ik mag zijn boek niet lezen.
Te eng voor kleintjes, zegt hij.'

Kees gaat naast Gijs zitten.
'Wat voor boek?'
'Over vampiers,' zegt Gijs.
'O, spannend,' zegt Kees.
Boos trekt Gijs een grasspriet uit de grond.
'Rik geeft het boek niet aan mij.
Hij vindt zichzelf een hele bink.
En hij doet of ik een kleuter ben.'
'Ja, grote broers zijn klierig,' zegt Kees.
'Haast net zo klierig als grote zussen.'
Gijs kauwt somber op de grasspriet.
'Kon ik hem maar eens te pakken nemen.'
Hij denkt diep na.
'Hé, ik heb een idee.
We zullen Rik een lesje leren.'
Kees kijkt Gijs vragend aan.
'Hoe dan?'
Gijs lacht geheimzinnig.
'Simpel.
Vanavond wordt er op zijn raam geklopt.

Een paar keer, heel hard.’
‘Wat eng,’ zegt Kees.
‘Ik zou bang worden.’
‘Rik ook,’ zegt Gijs.
‘Maar hij is ook nieuwsgierig.
Hij gluurt langs het gordijn naar buiten.
En wat ziet hij dan?’
‘Nou? Wat dan?’ zegt Kees.
Gijs grijnst breed.
‘Twee vampiers in de appelboom.’
Kees snapt er niets van.

‘Vampiers?
Bestaan die dan echt?’
Gijs klopt Kees op zijn schouder.
‘Wij zijn het!
Jij en ik, verkleed als vampiers.
Maar Rik weet dat niet.
Wedden dat hij zich rot schrikt?
Kijken of hij dan nog zo stoer is.’
Kees springt op.
‘Wat een gemeen plan.’
Dan lacht hij.
‘Precies wat Rik verdient.’
‘Dus je doet mee?’ zegt Gijs.
Kees grinnikt.
Zijn ogen glimmen nu al van pret.
‘Natuurlijk.
Wij zijn toch beste vrienden.
Vrienden helpen elkaar.
Vooral als het om klierige grote broers gaat.’